

Udvalget har i saa Henseende ført en Række indgaaende Forhandlinger med de interesserede Parter og sagkyndige Repræsentanter for Forfatterne, Bibliotekerne og Forlæggerne, og disse Forhandlinger førte sluttelig til, at det paa et af disse Repræsentanter afholdt Fællesmøde blev vedtaget at tilstille Udvalget den som Bilag V trykte Beretning af 29. Juni 1931, hvori det udtrykkelig udtales, at der ikke fra nogen af de interesserede Parters Side næres noget Ønske om, at Sagen paa nærværende Tidspunkt ordnes af Lovgivningsmagten.

Denne Udtalelse, der utvivlsomt er Udtryk for, at hele dette Spørgsmaal som Følge af den siden Højesteretsdommen skete Udvikling ikke længere har den praktiske Betydning, som man fra først af tillagde det, maa efter Udvalgets Opfattelse være ganske afgørende.

I Henhold hertil maa Udvalget for sit Vedkommende fraraade at optage særlige Bestemmelser i Forfatterloven om dette Forhold, saa meget mere som det i Virkeligheden her drejer sig om et Spørgsmaal af almindelig ejendomsretlig, ikke af speciel forfatterretlig Karakter, og man maa iøvrigt være betænkelig ved uden tvingende Grund særlig at foreslaa Indgreb i den Forfatterne efter almindelige ejendomsretlige Grundsætninger tilkommende Beføjelse til at raade over deres Produkt.

Udvalget har været inde paa Overvejelser med Hensyn til at foreslaa en Ændring i Forfatter- og Kunstnerlovens § 34, hvorefter der skulde indføres den Regel, at Sager om Overtrædelse af Loven forfølges af det offentlige, dog saaledes at Forfølgning kun iværksættes efter Begæring af den forurettede eller en dertil af Undervisningsministeriet bemyndiget Forfatter- eller Kunstnerforening. Justitsministeriet, med hvilket man har ført Underhaandsforhandlinger herom, har imidlertid efter indhentede Erklæringer fra Anklagemyndighederne meddelt, at der fra disse Myndigheders Side som talende imod den foreslaaede Ordning er anført dels de Erfaringer, som er gjort med Hensyn til de tilsvarende Bestemmelser i Lov Nr. 52 af 11. April 1890 om Beskyttelse for Varemærker og Lov Nr. 98 af 29. Marts 1924 om Bestemmelser mod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse, dels at Ordningen meget let vil føre til, at Anklagemyndigheden drives ind i en Inkassatorvirksomhed af lidet tiltalende Art. Det maa derhos antages, at en Ordning som den foreslaaede vilde medføre et uforholdsmæssig stort Arbejde for Politiet, særlig paa Grund af de mange Stridigheder vedrørende Benyttelse af Musikstykker. Justitsministeriet har herefter fraraadet, at en Ændring som den omhandlede søges gennemført, og Udvalget har i Tilslutning hertil ikke ment at burde fremsætte Forslag i denne Retning.

Sluttelig bemærkes, at forskellige Forhold indenfor Udvalget, bl. a. flere Medlemmers langvarige Sygdom og den Omstændighed, at Arbejdsstoffet for Udvalget har vist sig at være adskilligt mere omfattende end fra først af paaregnet, i ikke ringe Grad har sinket nærværende Betænkningens Afgivelse. Det er saaledes ikke lykkedes at afslutte Arbejdet saa betids, at Forslaget til Lovændringerne kunde fremsættes og gennemføres i Rigsdagssamlingen 1930—31, og det er herved ikke blevet muligt at ratificere den nye Bernerkonvention inden den i dennes Art. 28 angivne Frist, den 1. Juli 1931. Dette betyder dog ingenlunde, at Danmark kommer til at staa udenfor Bernerunionen, men blot, at man i Forholdet til de øvrige Unionslande bliver staaende ved Reglerne i den ældre Konvention, indtil Ratifikationen maatte finde Sted, jfr. Bernerkonventionen af 1928, Art. 27. Et tilsvarende Tilfælde forelaa iøvrigt efter Vedtagelsen af den i Berlin i 1908 reviderede